

За інженерні кадри

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 29 (489)

П'ятниця, 2 жовтня 1992 року.

Телефони редакції:
4-74-17, 22-68.

ХРЕСТИНИ

або презентація кабінету
українознавства

Минулої п'ятниці в інституті відбулася приємна подія — презентація, себ-то багато інформації, багато ілю-то, відкриття кабінету українознавства. Подія уже тому, що в нинішній час руйнації і хаосу створюють і відкривають дуже мало. То ж логічно, що одним з героїв свята, якому адресувалося багато добрих слів, був проректор Олександр Іванович Тарануха — і не розказати, скільки довелося йому потрудитися, аби втілити в життя задум, що виник на кафедрі теорії й історії культури. Автор задуму, його координатор і перший виконавець Юрій Костянтинович Савчук. За помічника в нього художник Григорій Іванович Мельник.

Чим же є цей кабінет? Для чого він, яке його призначення?

За високими вимірами — це одна з цеглинок у підмурок нової української державності. Вперше тут історія простежується не за принципами класових двобоїв, не за тим, хто за якою барикадою стояв, у який колір фарбував знамена у братовбивчих конфліктах і війнах, а за принципом поступового утвердження державності, себто, підвалиною — не ідеологія, а чесна історична правда, фактологічний матеріал — хрещення Русі, спорудження Храму Софії і т. д. і т. п.

На центральній стіні кабінету — зображення дерева, як символу життя і руху вгору, до сонця, світла,

символ зв'язку минулого, нинішнього і майбутнього. Багато інформації, багато ілюстрацій, але вони не тиснуть. Все підібране з такою логічною доцільністю, що великий зал сприймається не як традиційний музей, а швидше, як храм, або церква. За задумом виконавців тут буде приємно посидіти, подумати, спочити душею, спокійно попрацювати.

Перший урок такого відпочинку був піднесений уже на презентації. Старший викладач кафедри В. М. Філонов у дотепному слові назвав презентацію хрестинами. А на хрестинах завжди є батьки. Це — Т. Б. Буяльська, на якого лягали всі найдрібніші клопоти і турботи. На хрестини приходять родичі і гості з подарунками. Новому кабінету піднесли ці подарунки директор обласного краєзнавчого музею Л. Каросева, голова Співки офіцерів Вінниччини О. Нижник, працівник обласного центру народної творчості Ф. Панчук, завідилом краєзнавства обласної бібліотеки ім. Тімірязєва Н. Шпильова.

Були, як на хрестинах, також пісні і танці. Ну, а це — частування: по скибці каравано кожному.

Ректорат, який повним складом прийшов на презентацію, прийняв рішення увічнити прізвища творців кабінету українознавства спеціальною табличкою.

Т. Б. Буяльська, проректор

Коли вона виходить на перерву, ще в трансі, з невичайним вогнем натхнення в очах, то зразу видно, що перед тобою — Педагог. Педагог з божою милості, що трудиться за найвищими вимірами любові й відданості своєму прекрасному ділу. Гадаємо, що саме з цих двох якостей Тамари Болеславівни народилася й третя, не менш чудова, ім'я якій — горіння. А вогненні душі, як відомо, світяться. І ваблять. Розповідають, що коли Буяльська вела у Вінниці міську школу естетики, то там завжди двері ломились від бажаючих слухати її лекції. Вона брала натхненням, високими знаннями і блискучою образністю.

Інститутіві повезло, що така людина працює в його стінах. На довгі роки лишається в студентській пам'яті заняття в культурно-художньому центрі — цьому дитині Т. Б. Буяльської, яка створила його буквально на голому місці за якихось півроку і згуртувала на кафедрі теорії й історії культури колектив справжніх інтелектуалів, ентузіастів гуманітаризації технічної освіти. Кафедра і КХЦ стали гордістю ВПІ, хоч, по суті, ще тільки розгортаються для широкого поступу.

Тендітна, чарівна жінка керує всім цим з тією дивовижною легкістю, що притаманна тільки талантові, хоча ця легкість зумовлюється, без перебільшення, каторжною роботою. Ви тільки подивіться, коли Тамара Болеславівна приходить в інститут і коли з нього йде. Від рання до смеркання вона тут.

Хай же високі порівняння, хай же цей талант прислужаться їй сповна і на посаді проректора з виховної роботи і міжнародних зв'язків, на яку вона призначена 18 вересня. Перша в нашому вузі жінка-проректор! Крім того, вона й далі керуватиме кафедрою, а на громадських засадах — це й своїм улюбленим дітищем — КХЦ. Навантаження — колосальне. Певна річ, Тамара Болеславівна не дасть собі спуску і на новій роботі. Та для нас усіх одне побажання — будьмо все-таки милосердними,

ПІШОВ дев'ятнадцятий навчальний рік функціонування підготовчого відділення при нашому інституті. За цей час більше двох тисяч колишніх слухачів уже одержали дипломи інженерів.

Останніми роками відбувся ряд суттєвих змін в навчальному процесі, вправила прийому, в умовах випуску і зарахування в число студентів.

Так, уже два роки слухачі відділення брали участь в загальному конкурсі. Проте,

Зміни в підготовчому

згідно рішення уряду України про пріоритетний розвиток села, встановлено пільги для сільської молоді, зокрема, допускаються до співбесіди на підготовче відділення молоді люди в рік закінчення школи без дворічного стажу за умови, що вони вчилися в сільській школі і мешкають в оселі.

Міністерством освіти України дозволено за рішенням вузу прийом на вечірнє відділення осіб з одним роком трудового стажу.

Починаючи з цього навчального року, на підготовчому відділенні розпочато підготовку іноземних громадян на контрактній основі.

В даний час триває при-

йом заяв на денну форму навчання до 1-го грудня, а на вечірню форму — до 10 жовтня 1992 року.

Запрошуємо вчитися на підготовчому відділенні!

Є. СТРАШЕВСЬКИЙ,
завідуючий підготовчим відділенням ВПІ, доцент.

допомагаймо їй, чим зможемо, не забуваймо, що вона ще ж — дружина і мати.

ІНІЦІАТИВА

Стосується кожного

В журтожитку № 4 відбулось засідання Круглого стола кафедри історії за участю доктора історичних наук В. Балцького, кандидатів історичних наук О. Воронцова, Б. Валенчука та інших, на якому обговорено проект Конституції України. Озброївшись додатковим матеріалом, висновками, зробленими на дискусії, викладачі кафедри пішли в колективи студентів, школярів. Побували вони і в підшефній СШ № 23, де провели бесіди про

проект Конституції на вихідних годинах у 8—11 класах.

В жовтні відбудеться конференція суспільствознавців з цього питання.

Н. ГУЩИНЕЦЬ,
кандидат історичних наук.

Чи допоможе допомога?

Чутки про чергове підвищення цін на продукти харчування уже ніхто в верхніх не спростовує. До речі, вони завжди збуваються. Отже, маємо шанс ще більше затягнути паски, особливо ті, хто в зарплаті, м'яко кажучи, відстає від професорів і доцентів.

Але оскільки інститут тримається не тільки на вчених, а й на службовцях та робітниках, то Міністерство праці України вирішило додати решті працівників, як кажуть, трохи кисню, тобто — грошей. У планово-фінансовому відділі інституту нашому кореспонденту роз'яснили, що всьому персоналу — учбово-допоміжному, адміністративно-управлінському та обслуговуючому 5-го жовтня буде виплачена зарплата плюс одноразова грошова допомога у розмірі різниці між старим і новим окладами за період від 1-го січня по 30 квітня цього року.

Для прикладу візьмемо лаборанта, старий оклад якого становив 745, а новий — 1675 купонів. Різниця між ними — 930 купонів. Значить, за 4 місяці він отримає додатково 3720 купонів. Мінус — податки.

Отже, допомога досить солідна, але чи допоможе вона, коли стабільним залишається тільки дефіцит, а ціни сначують, як у лихоманці.

л. новіцький.

КРАХ «ФІРМИ» НЕ СПОСТЕРІГАЄТЬСЯ

Про приватну газету «Вірні друзі», яку заснував викладач нашого інституту Григорій Захарович Поливаний, знають не тільки у Вінниці, а й далеко за її межами. І, насамперед ті, хто любить чотириногих друзів — собак і кішок.

Не за просту справу — самотужки видавати спеціальну газету — взявся ентузіаст, адже це — дефіцитний папір, дорогі друкарські послуги і клопоти розповсюдження.

Дехто прогнозував неодмінний і скорий крах «Фірми Поливаного» тому, що його «собача правда» навряд чи знайде багатьох прихильників. Ці передбачення спростувала дійсність — «Вірні друзі» живуть і в якійсь мірі, процвітають. Уже випущено п'ять номерів, шостий готується до друку.

А як з рентабельністю? З прибутком чи збитками її видавець?

Про те, як йдуть справи

можна судити з того, що у засновника газети вже є рахунок у банку, що він забезпечив себе папером до кінця року, а недавно видання одержало поштовий індекс і занесено в каталог періодичної преси України. І з прихильниками проблем нема — їх стільки, що ти-сяч довелось довести до десяти тисяч. З проханням вислати газету, оформити передплату звертаються читачі не тільки міст і сіл України, а й Росії, Білорусії, Молдови.

Все ж Григорій Захарович прагне розширити коло друзів «Вірних друзів». Тому він звертається з проханням до студентів допомогти в розповсюдженні видання. Звісно, не за так. За продаж одного примірника газети винагорода — один купон, за оформлення 100 передплат на 1993 рік — 1340 купонів. Отже, підключайтесь.

Звертайтесь до пана Поливаного Г. З. на кафедру теорії й історії культури (КХЦ).

ТРЕНА Міжнародна наукова конференція «Робота з дисплеями-92» проходила в Берліні 1—4 вересня. Попередній конференції на таку ж тему відбувалися 1986-го року в Стокгольмі і 1989-го — в Монреалі. Головним організатором Берлінської конференції був тамтешній технічний університет і Міністерство праці Німеччини, а спонсорами — фірма TBM, Міжнародна ергономічна асоціація, Берлінський банк, а також ряд Європейських і Японських дослідницьких товариств.

Програма конференції охоплювала практично всі аспекти людського фактора при проектуванні, виробництві і використанні дисплеїв. Доповіді були згруповані у восьми секціях. В конференції взяло участь триста представників практично з усіх країн світу. Колишній Радянський Союз представлявся дев'ятьма делегатами з Москви, Санкт-Петербурга, Талліна, Києва, Харкова і Вінниці. Реєстраційний внесок (400 доларів), готель, харчування і проїзд на всіх видах транспорту по Берліну — всі ці затрати для нашої делегації оплачувала Міжнародна Ергономічна Асоціація.

Оригінальним було відкриття конференції. Замість звичних для нас вступних слів «батьків міста», що сидять у президії в ролі весільних генералів, голова оргкомітету зразу зробив доповідь «по ділу» з класифікаційними, формалізмами і т. п. Взагалі, всі доповіді, які мені вдалося прослухати, відзначалися дбайливою підготовкою, незалежно від того, хто доповідав — учений зі світовим іменем чи молодий дослідник. Втішала присутність великої кількості молоді — її участь заохочується істотним зменшенням реєстраційного внеску.

Особлива увага приділяється підготовці слайдів, якими ілюструються виступи. Як правило, перший слайд вміщує назву доповіді і дані з візитної картки автора. Цим відмітаються питання типу: «повторіть, будь ласка, адресу вашої організації...».

Слайди, що супроводжують внутрішню «начинку» доповіді, будуються так, щоб дуже доступно, без зайвих формул, прорекламувати свою наукову продукцію і зацікавити слухача у її використанні. Останній слайд — це завжди квітценція того, що хотів сказати автор і основні публікації.

За регламентом виступів дуже жорстко стежить головуючий, в руках у якого дві червоні картки: перша — «залишилось три хвилини»; друга — «час вичерпався». Після кожної доповіді прийнято аплодувати. Впадає в очі, що всі учасники працюють сумлінно і зацікавлено, не спізнюються на засідання і не розтікаються по магазинах після обідньої перерви.

Я уже вдріг на подібній конференції. Рік тому виступав на III Конгресі Міжнародної Ергономічної Асоціації в Парижі. Тому для мене склалася деяка

гади демонструвати слайди, і тримають підноси з бокалами сухого вина і пива. На столах — легкі бутерброди. Стоячи, всі прослуховують вітальні слова голови оргкомітету, в яких коротко розповідається про Берлін і ті місця, які рекомендовано відвідати. За тим всі вільно ходять по залу, знайомляться, обмінюються візитками, фотографуються на

О. РОТШТЕЙН,
ПРОФЕСОР

Поїздка в Берлін

стереотипи про стиль доповідей, які представляють провідні національні наукові школи. Європейські автори (французи, бельгійці, фіни та ін.), як правило, доповідають про конкретні прикладні розробки. Доповідають американських авторів значнішою мірою прикрашати наукові узагальнення і координація міжнародних досліджень. Доповіді японців відзначаються з його погляду, глибиною розробки і найбільш високим рівнем теоретичних і експериментальних досліджень з застосуванням найсучаснішого інструментарію.

Як же ми виглядаємо на цьому фоні?

Відповідь однозначно: відстаючи в експериментальній базі, ми цілком конкурентноздатні (якщо не сказати більше) в теоретичних розробках і культурі математичного моделювання. На конференції я робив дві доповіді: перша — про кваліметрию системи «оператор-дисплей»; друга — про теорію проектування людомашинних технологій за матеріалами докторської дисертації. Найбільшу цікавість викликала друга доповідь. Було задано багато запитань, а завершуючи дискусію, головуючий сказав, що в росіян (чомусь — ми всі там для них — росіяни) є чого почититися.

Неодмінна частина конференції — вечірній прийом наприкінці першого дня роботи. Він проходить в ресторані того ж приміщення, що й конференція. По-нашому — це банкет, хоча спосіб проведення сильно відрізняється. По-перше, ніяких столів, за якими треба спішити зайняти місця; по-друге — ніякого томади і тостів. Біля входу до залу стоять хлопчики й дівчатка з робочої групи оргкомітету, які вранці допома-

гадують. Серед культурних заходів, оплачених оргкомітетом, були відвідати виставку фірми TBM та Німецький автосалон. З одержаних там проспектів передбачається оформити стенди по ергономіці.

Самостійно вдалося побувати в музеї терору (колишнє гестапо). На місці зрваної наприкінці війни резиденції Гітлера, збереглися фрагменти катівень і дуже «прости» зняття катуваль — цегельні ванни, в які занурювали голови допитуваних; на стінах — фотознімки, за якими можна простежити всю історію фашизму в Німеччині. Тут же історики можуть отримати копії документів з наказами про організацію депортації, переслідувань і розстрілів.

А тепер — коротко про Берлін і берлінців. Не зважаючи на відсутність сумнозвісної стіни, котра розділяла місто, в архітектурі і свідомості людей покищо залишається два Берліни: Західний — багатий і чистий, і Східний — який нагадує наші столиці своєю легкою обшарпаністю. Головні символи Берліна — рейхстаг і Бранденбурзькі ворота — у східній частині міста. Перед рейхстагом, з обох боків знаменитої вулиці Унтер ден Лінден (місця проведення гітлерівських парадів) — довгі ряди сувенірних лавок, де, поряд з уламками Берлінської стіни, по марці за штуку, можна придбати радянські ордени, червоні прапори, посвідчення ударників компарті та інші атрибути недавньої епохи.

Манерою одягатися берлінська молодь нічим не відрізняється від нашої. Однак, люди похилого віку одягаються дуже охайно, і мають вигляд добре доглянутих.

ПОШТА НОМЕРА

ГІРКА ЖУЙКА

Сьогодні новими цінами вже нікого не здивуєш — вони кусаються, як навіжені хорти. Студентів і працівників вузу шокував виступ по обласному радіо мера міста Дворкіса. Суть цього виступу зводиться до попередження: не дурійте, не страйкуйте, а купляйте цукор по 70 купонів за кілограм, бо буде ще дорожче. Взятась заспокоювати вируючи, страйкуючу юрбу і газета «Подолія», згодом додаток «Вінничини» «Хочу все знати» дав нам харч, щоб ми пережували ціни на цукор, мовляв, і в США, така ж картина. Спасибі цим газетам за моральні харчі, за хліб-сіль... Це жуємо, а жуйка, проте гірка.

Що ж робити нашому брату-студенту?

Наших дідів і прадідів в 30—50- роках заживо ховали, коли вони працювали, вірніше, конали в таборах Гулагу. Нині — знову страхи: за прогнозами засобів масової інформації рік наступний буде ще сумніший, ніж 1992-й. Вимикаємо радіо, телебачення, бо стає моторошно від їх повідомлень. Нам обіцяють, що буханець хліба коштуватиме 30—40 купонів («Голос України»). Навіть наша, багата на пшениці область, вичонала план задачі (ні, не

продажу, а здачі), на 68%. У минулому багаті Бершадський, Крижопільський та інші райони пасуть задніх. І цукрові буряки не поспішають транспортувати на цукрозаводи, бо вигідніше згодувати оті 200—300-грамові хвостики худобі, ніж на виручені у держави гроші купляти бензин — «шкурка вичинки не варта», — казали наші діди.

А за м'ясні вироби починаємо забувати — подивіться в студентській їдальні: чи багато там м'ясних блюд? Одні блаженські котлети, які й не пахнуть м'ясом. Ходимо на екскурсії до універсамів, щоб не забулося, що то воно за птиця — ковбаса, котра коштує по 200—300 купонів за кілограм. І це тоді, коли радіо твердить, що в 9-ти областях України холодильники забиті м'ясом і м'ясокомбінати відмовляються приймати ВРХ. Тож на прилавках магазинів замість свинини, яловичини, сала — солодка вата або цигарки іноземного гатунку за пів-стипендії.

Відомий легкоатлет Бубка здав позиції на всесвітній олімпіаді в Барселоні, однак же по приїзді додому на Україну встановив два нових світових рекорди. Нашу ж українську планку грані бідності, як видно з усього, нам не здолати в цьому 1992-93 роках. Кажуть, тонка кишка.

С. ГОЛОВАЩЕНКО,
В. МІЩЕНКО,
студенти V курсу будівельного факультету.

ЗАДУМАЙМОСЯ

Хочу через нашу газету звернутися до всього «населення» Інституту з великим проханням звернути увагу на те, що ми залишаємо після себе в приміщеннях, на території, по якій проходимо. В цивілізованих країнах давно зрозуміли, що ніхто й ніщо нас не змичить на Землі, окрім нас самих. На жаль, дехто з колег по інституту, причому досить освічених, вважає, що земля все витримає і нечадни її забруднює.

Не стримався я сьогодні і кинув декілька критичних слів двом солідним інститутським керівникам (не хочеться конкретизувати, тому що багато з нас теж такі). Так ось наближаються вони до входу в головний корпус і обидва тут же кидзють собі під ноги недопалки.

На них дивляться десятки студентів, а ми потім дивуємось, звідки у молоді таке ставлення до чистоти і порядку?

Якщо справді у Гонконгу чи Сингапурі за кожний кинутий недопалок штрафують на дві тисячі доларів, то видно, як нам далеко не тільки до Європи, а й до Азії.

Потрібно глибоко задуматися кожному над цим, починати з себе і спочатку з отих «дрібниць», доки не задумимо себе автомобільним чадом, радіацією та сміттям.

М. ПАВЛЕНКО,
інженер.

ПРИЖИВАЛКИ

Виявляється, що в наших гуртожитках панує повна анархія. Так, в гуртожитку № 4, де й досі живуть колишні іноземні студенти, які закінчили ВПІ або відчислені з нього (таких троє),

Коли ж бо добре потрусити в кімнатах, то виявляється, що й аспіранти живуть собі на широку ногу — займають кімнати, де можуть проживати три студенти.

Тим часом, першокурсники, яких ніде поселити, вже забирають потихеньку документи, бо 2800 купонів далеко не кожні батьки мають можливість присилати за проживання в приватних квартирах. Вже зібрались програтися з інститутом п'ять вступників на ФРЕ, що прийшли з Хмельницького, Львова, Тернополя, Тирасполя. А декілька студентів змушені щодня їздити на заняття з Козятина, Крижополь. Вони, звісно, запізнюються, або й зовсім пропускають пари.

М. КУШНІР,
студент гр. 2РТ-92.

ДОБРУ справу робить кафедра АП, влаштовуючи виставки технічної творчості студентів. Значний інтерес викликала і нині діюча експозиція, на якій представлено приймально-передатвальну станцію, різні вироби побутового призначення. Однак, серед відвідувачів виявились такі, котрих більше зацікавили не витвори рук умільців, а речі, які не мають відношення до виставки, наприклад, акваріум, з живою декоративною рибкою, який тут давно стоїть. Кілька днів тому, завітавши в приміщення, його господарі побачили розграбований акваріум і не побачили компресора до нього, — справжній акт піратства.

Принагідно сказати, що це не перший випадок нападу на Інститутські акваріуми. Зловмисники викрадають рибки в акваріумі медпрофлакторію, а торік — на загаданій кафедрі автоматичного проектування. І знову ж таки під час виставки технічної творчості студентів. Кабінетні пірати зуміли викрасти прекрасний акваріум, пронісши його через весь Інститут і прохідну.

Пірати кабінетних акваріумів

Діяли вони вельми продумано і спокійно, як в крадіжках піратських фільмів: принесли з собою відро, яким вичерпали воду з скляного резервуару, виливаючи її в туалет.

Хтось, правда, звернув на них увагу і поцікавився, що вони роблять, але отримавши брехливу відповідь, що виконують розпорядження пошити акваріум, заспокоївся і пішов далі.

Складається враження, що через наші Інститутські «митниці» можна пронести не тільки акваріум, а й цілий учбовий клас з усім обладнанням і ніхто не зупинить, не перевірить.

І. СТУПАК.

(Продовження Поч. в газеті № 27).

Думаю, що коли ви зможете запам'ятати або утримати в пам'яті з допомогою асоціації один предмет, то це можливе і з будь-яким іншим об'єктом. Я маю намір довести це вам з вашою ж допомогою. Кращий спосіб досягти цього — продемонструвати ваш власний прогрес. Для цього спершу переконайтеся, наскільки бідна ваша нетренована пам'ять. Отже, перевірте себе на наступних тестах, а потім пройдіть ті ж тести після завершення теми і порівняйте результати.

Тест № 1

ПРОЧИТАЙТЕ один раз перелік з п'ятнадцяти предметів — на це вам дається близько двох хвилин. Потім спробуйте записати їх, не зазираючи в текст, в тому ж порядку. Оцінюють результат, врахуйте, що коли ви пропустили якийсь предмет, весь наступний ряд вважається помилковим, оскільки всі предмети, які входять до нього, не відповідатимуть своєму місцю. Прошу вас повторити цей

тест після прочитання глави 5-ї. Дайте собі по п'ять очок за кожен правильно поставлений на місце предмет.

Книга, поліпильник, королева, пальто, сірник, бритва, яблуко, гаманець, венеціанське дзеркало, сковорода, годинник, окуляри, дзвінок, пляшка, черв'як.

Запишіть ваш результат, а оцінку виставите після вивчення п'ятої глави.

Тест № 2

Дайте собі три хвилини

Як розвинути сильну пам'ять?

Гаррі Лорейн

на запам'ятовування двадцяти перелічених нижче предметів по номерах. Тепер перерахуйте їх, не зазираючи в текст. Поверніться до цього тесту після прочитання 6-ї глави. Одержуєте по п'ять очок за кожний предмет, який запишете з правильним номером

1. Радіо. 2. Літак. 3. Лампа. 4. Сигарета. 5. Картина. 6. Телефон. 7. Стілець. 8. Кінь. 9. Яйце.

10. Чашка. 11. Плаття. 12. Квітка. 13. Вікно. 14. Запах. 15. Книга. 16. Хліб. 17. Олівець. 18. Завіса. 19. Ваза. 20. Капелюх.

Запишіть результат. Оцінка — після вивчення шостої глави.

Тест № 3

Вдивляйтеся в двадцять цифр впродовж приблизно двох з половиною хвилин,

потім візьміть лист паперу і спробуйте записати їх по пам'яті. Зарахуйте по п'ять очок за кожну цифру, котру поставите на своє місце: 7, 2, 4, 4, 3, 2, 7, 8, 6, 2, 2, 1, 7, 3, 9, 8, 7, 6, 5, 1.

Запишіть результат. Оцінка — після вивчення 10-ї глави.

Тест № 4

Від 7 до 9 хвилин вивчайте перелік десяти чоловік з їхніми телефонними номерами. Потім переписуйте всі прізвища, або назви професій, закрийте текст і перевірте, чи зможете на пам'ять записати біля кожної людини відповідний телефонний номер. Пам'ятайте: якщо ви помилились хоча б в одній

цифрі, не одержите за цей номер жодного очка. За кожну вірну відповідь 10 очок.

Булочник — 12-68-11
Кравець — 312-46-83
Швець — 331-37-52
Зубний лікар — 562-17-46
М-р Брукмен — 412-82-95
Банкір — 721-81-74
М-р Карпел — 669-00-14
Лікар — 123-76-54
М-р Гольберн — 564-75-26

М-р Коріген — 850-36-22.

Запишіть результат. Оцінка — після вивчення глави 18.

Хай вас не лякають можливо погані результати. Ці тести даються з певною метою.

(Далі буде).